

Dkt. David L. Mathewson, Theolojia ya Agano Jipya, Kipindi cha 21, Yesu, Masihi, Mungu, Sehemu ya 2

© 2024 Dave Mathewson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Dave Mathewson katika mfululizo wake wa mihadhara kuhusu Theolojia ya Agano Jipya. Huu ni kipindi cha 21, Yesu, Masihi, Mungu, Sehemu ya 2.

Kabla ya kuendelea na sehemu iliyobaki ya Agano Jipya, nataka kufanya marekebisho kadhaa kwa niliyosema hapo awali na ni maandiko gani ambayo sikuweza kupata.

Mojawapo ya hayo ilikuwa ni katika kumjadili Yesu kama Mwana wa Mungu aliyekuwepo awali. Mathayo sura ya 23 na mstari wa 34 zilikuwa vifungu nilivyotaka kusoma, ambapo Yesu anasema, kwa hivyo, ninawapelekea manabii na wenye hekima na walimu. Baadhi yao mtawaua na kuwasulubisha, na wengine mtawapiga mijeledi katika masinagogi yenu na kuwafukuza kutoka mji hadi mji.

Kwa hivyo tena, Yesu akionyeshwa kama mtu anayetuma wajumbe katika muktadha mpana wa mambo inaonekana kuashiria kwamba Yesu yuko nje ya ulimwengu, kama vile lugha ya Yesu kuja kufanya mambo inaweza kuonekana kuashiria kwamba Yesu yuko nje ya ulimwengu wa kidunia kutoka ulimwengu wa mbinguni. Kwa hivyo sasa Yesu ndiye anayetuma manabii na walimu na wenye hekima ambao Mafarisayo wanaonyeshwa kuwa wanawakataa. Kwa hivyo hiyo ilikuwa Mathayo 23 na mstari wa 34.

Kisha, yule mwingine, wakati Yesu, chini ya kiapo wakati wa kesi, anadai kuwa Masihi, hakuwa mbele ya Pilato, bali mbele ya Kayafa, kuhani. Na tunaona kwamba katika Mathayo 26:63 na 64, nilikuwa na 23 na 24, lakini 63 na 64, kuhani mkuu akamwambia, kwa Yesu, Nakuapisha kwa Mungu aliye hai, tuambie kama wewe ndiwe Masihi, Mwana wa Mungu. Na Yesu anasema umesema hivyo.

Cha kufurahisha ni kwamba anaendelea kumnukuu Danieli katika sura ya saba na mstari wa 14. Kwa hivyo, chini ya kiapo, Yesu alidai kuwa Masihi. Lakini zaidi ya hayo, jina maarufu la Yesu alilopenda kujiita mwana wa Adamu, labda kwa sababu angeweza kuepuka kutoelewana na kwa namna fulani kuijaza na uelewa wake mwenyewe wa yeye alikuwa nani.

Kwa hivyo, nataka kuendelea na sehemu iliyobaki ya Agano Jipya. Na tena tutatoa mfano wa vifungu vichache, vichache vya Agano Jipya, tukianza na baadhi ya barua za Paulo, ambapo tutaangalia vifungu vichache, vifungu vikuu viwili au vitatu, lakini kisha tutaangalia mambo mengine machache, marejeleo kutoka kwa Paulo, yakionyesha Yesu alikuwa nani, sambamba na picha ya Yesu mwenyewe katika Injili. Lakini mahali ninapotaka kuanza ni Wakolosai sura ya 1, na mistari ya 15-20, ambayo

labda ni mojawapo ya maelezo yaliyoinuliwa zaidi, ya kishairi ya utu wa Yesu Kristo, ambayo pia inaonekana kudhihirisha Ukristo wa hali ya juu sana, yaani Yesu Kristo anayedai kuwa, au Paulo akimwasilisha Yesu si tu kama mwanadamu wa ajabu, bali kama kiumbe wa mbinguni, aliyeinuliwa, kama kitu kidogo, si mtu mdogo kuliko Mungu mwenyewe.

Kwa hivyo, katika sura ya 1, mistari ya 15-20, Mwana, yaani, Yesu Kristo, ndiye mfano wa Mungu asiyeonekana, mzaliwa wa kwanza wa viumbe vyote. Kwa maana katika yeye vitu vyote viliumbwa, vilivyo mbinguni na vilivyo juu ya nchi, vinavyoonekana na visivyoonekana; ikiwa ni viti vya enzi, au mamlaka, au enzi, au mamlaka; vitu vyote viliumbwa kwa njia yake, na kwa ajili yake. Yeye alikuwako kabla ya vitu vyote, na katika yeye vitu vyote vinashikamana.

Kisha inaendelea na kusema; Yeye ndiye kichwa cha mwili, yaani, kanisa; yeye ndiye mwanzo na mzaliwa wa kwanza kutoka kwa wafu, ili awe mkuu katika yote. Nami nitaishia hapo hapo. Lakini katika andiko hili, Paulo labda pia anatumia, au labda anatumia, dhana za hekima.

Yaani, hekima pia ilionekana kama wakala wa uumbaji. Hekima pia ilionekana kama mfano wa Mungu katika Mithali na katika fasihi ya Kiyahudi nje ya Agano la Kale. Hekima ya Yesu pia ilionekana kama mzaliwa wa kwanza.

Kwa hivyo, inawezekana kwamba Paulo anaweza pia kuwa anapendekeza kwamba Yesu, hekima ya Mungu, sasa imetimizwa katika utu wa Yesu Kristo, katika Mwana. Lakini tayari tumejadili wazo la sura ya Mungu, labda likidokeza sio mawazo ya Adamu tu bali sasa Yesu Kristo ndiye anayemfunua Mungu, ufunuo halisi wa Mungu mwenyewe. Yesu ndiye wakala wa uumbaji.

Yesu pia ndiye mzaliwa wa kwanza. Kama tulivyosema hapo awali, istilahi ya mzaliwa wa kwanza haimaanishi kwamba Yesu ni kiumbe aliyeumbwa, jambo ambalo lingekuwa kinyume na mistari mingine yote, ambapo Yesu ndiye mwakilishi wa uumbaji wa Mungu, uumbaji wa kila kitu. Kila kitu kinatokana na shughuli ya uumbaji ya Mungu kupitia Yesu Kristo, bila kumtenga Yesu mwenyewe kuwa kiumbe aliyeumbwa.

Yesu pia ndiye, kuanzia mistari wa 18. Yesu pia ndiye, kupitia ufufuo wake, anayeanzisha uumbaji mpya. Kwa hivyo, Wakolosai sura ya 1 na mistari wa 15-20 huonyesha Ukristo wa hali ya juu sana. Yaani, Yesu anatambulishwa na Mungu mwenyewe, yule ambaye kupitia yeye Mungu huumba, yule ambaye ni mfano na ufunuo wa Mungu mwenyewe, yule ambaye ni mzaliwa wa kwanza.

Yaani, mzaliwa wa kwanza anamaanisha ameinuliwa sana; ana hadhi ya ukuu na ubora juu ya uumbaji wa kwanza, na ndiye anayeanzisha uumbaji mpya sasa. Kwa hivyo, Wakolosai 1 inaonyesha andiko muhimu sana katika uelewa wa Paulo na

kanisa la kwanza kuhusu Kristo alikuwa nani. Wafilipi 2:6-11, andiko lingine linalofanana na Wakolosai 1:15-20, kuna mjadala mwingi kuhusu kama hizi ni nyimbo za dini au kama Paulo ndiye aliyeziandika, na sina nia hata kidogo ya kuingia katika hilo.

Ninavutiwa zaidi na kile wanachoeleza kuhusu Yesu ni nani na kile Paulo na kanisa la kwanza walichofikiria kuhusu Kristo. Wakolosai 2:6-11, nitasoma, "...ambaye, kwa kuwa alikuwa katika hali ya Mungu, hakuona kule kuwa sawa na Mungu kuwa ni kitu cha kujinufaisha, bali alijifanya hana maana, akatwaa hali ya mtumwa, akawa katika mfano wa wanadamu; na alipoonekana ana umbo kama mwanadamu, alijinyenyekeza akawa mtii hata mauti, naam, mauti msalabani." Sasa, acha nisimame hapa. Mstari wa 6 unaanza kwa kumweleza Yesu kuwa; tafsiri zingine zinaweza kusema, katika umbo la Mungu.

Biblia ya NIV ya mwaka 2011 ambayo nimeisoma hivi punde inatafsiri, "...ambaye akiwa katika asili ya Mungu." Kwa hivyo, wazo la umbo si kwamba tu Yesu anafanana na Mungu au ana mwonekano wa Mungu, ingawa huenda asiwe, bali kwamba Yesu katika hali yake ni Mungu mwenyewe, kama wimbo mwingine, nadhani, unavyoonyesha, hasa katika sehemu tutakayoangalia baada ya muda mfupi. Na kama mstari wa 6 unavyoonyesha, hakufikiria usawa na Mungu kama kitu cha kutumika kwa faida yake. Kwa hivyo, inaonekana kwamba usawa wake na Mungu, ukweli kwamba hii inaweza isiwe ikizungumzia haswa kwamba yeye ni sawa katika asili au kuwa, lakini hakika katika utukufu na hadhi, Yesu ni sawa na Mungu, lakini ni wazi kwamba sehemu ya kwanza ya mstari, akiwa katika umbo la Mungu, inaonyesha kwamba katika hali yake yeye ni sawa na Mungu pia, anachagua kutotumia hii kwa faida yake mwenyewe.

Nadhani hiyo ndiyo tafsiri sahihi ya hili. Baadhi ya tafsiri zinasema hakufikiria usawa na Mungu kama kitu cha kushikwa kana kwamba ni kitu ambacho hakuwa nacho na aliamua kutoshika kwa ajili yake, au kitu alichokuwa nacho ambacho alikiacha na kukipoteza. Badala yake, nadhani wazo ni kwamba hakukitumia kwa faida yake mwenyewe bali aliamua kuacha nafasi hiyo ya utukufu.

Kama sehemu nyingine ya andiko inavyosema, jinsi ambavyo hakufikiria usawa ilikuwa kwa kujifanya si kitu na kuchukua asili ya mtumwa, akionekana katika mfano wa mwanadamu. Angalia tena, katika mstari wa 7, NIV inasema alijifanya si kitu. Hilo linaweza kusikika tofauti na baadhi ya tafsiri ambazo umeziona.

Inasema kweli alijifanya kuwa hana kitu. Lakini tukianza kuuliza, alijifanya kuwa hana kitu gani? Je, aliondoa baadhi ya sifa zake? Labda, msemu huu, alijifanya kuwa hana kitu, ulikuwa wa sitiari kwa kujifanya hana sifa au kujifanya hana kitu. Yaani, ingawa alikuwa katika umbo la Mungu na alishiriki katika nafsi ya Mungu, alishiriki hadhi na utukufu wa Mungu uliotukuka na alikuwa sawa na Mungu katika utukufu wa

mbinguni. Aliamua kutoshakamana na hilo au kutumia hilo kwa faida yake, lakini kinyume chake.

Anaamua kujifanya si kitu kwa sasa kuchukua asili na umbo la mtumwa na kuonekana katika mfano wa mwanadamu na kujinyenyekeza hadi kifo, hata kifo cha aibu msalabani. Kwa hivyo, mistari ya 7 na 8 inaelezea maana ya kwamba alijifanya hana kitu. Hakupoteza kitu, lakini badala yake, alichukua kitu.

Hiyo ndiyo asili ya mtumishi, kuwa mwanadamu, akijinyenyekeza hadi kufikia kifo cha kuchukiza na cha aibu msalabani. Hakika hiyo ni onyesho la kiwango ambacho hakufikiria hali yake, usawa wake na Mungu, na kuwa kwake katika asili ya Mungu kama kitu cha kutumika kwa faida yake mwenyewe. Lakini kilicho muhimu ni mistari ya 10 na 11.

Mistari ya 10 na 11 inasema, kuanzia mistari wa 9. Kwa hiyo, Mungu alimtukuza baada ya kujinyenyekeza, hata kufikia kifo. Kisha Mungu alimtukuza juu kabisa, akampa jina lililo juu ya kila jina, ili kwa jina la Yesu, kila goti lipigwe, mbinguni na duniani na chini ya nchi, na kila ulimi ukiri kwamba Yesu Kristo ni Bwana. Cha kufurahisha ni kwamba, neno linalotumika mara nyingi katika tafsiri ya Kigiriki ya Agano la Kale kumaanisha Mungu, kwa utukufu wa Mungu Baba.

Sasa, ninachotaka kuteka mawazo yako ni lugha hii katika mistari ya 10 na 11, ambayo inatoka moja kwa moja katika Agano la Kale. Ukirejea kwenye Isaya sura ya 45, Isaya sura ya 45 katika mistari ya 20 na inayofuata, Isaya mistari ya 45 na inayofuata. Na cha kufurahisha ni kwamba, hii iko katika muktadha, na hii iko katika muktadha wa ibada ya sanamu ya Israeli na kuepuka ibada ya sanamu.

Mistari ya 15 na 16 ya sura ya 45 ya Isaya, hakika wewe ni Mungu ambaye umekuwa ukijificha kama Mungu na Mwokozi wa Israeli. Wote wanaotengeneza sanamu wataaibishwa na kufedheheshwa. Wataenda kwenye aibu milele.

Sasa, acha nianze na mistari wa 20 wa Isaya 45. Kusanyikeni pamoja mje, mkakusanyike, enyi mliotoroka kutoka mataifa, msiojua, nanyi mchukuao sanamu za miti, mnaomwomba Mungu, kwa miungu, mingi, isiyoweza kuokoa. Kwa hivyo tena, katika muktadha wa ibada ya sanamu.

Tangazeni yatakayokuwa, yatoeni, na wafanye shauri pamoja. Ni nani aliyetabiri haya zamani za kale? Ni nani aliyeyatangaza tangu zamani za kale? Je, sikuwa mimi, asema Bwana? Kwa hivyo kinachotofautisha kitu kimoja, Mungu na sanamu, ni uwezo wake wa kutangaza na kuleta katika wakati uliopo kile alichotangaza zamani. Mistari wa 22: Nigeukieni mimi, mkaokolewe, enyi ncha zote za dunia; kwa maana mimi ni Mungu, wala hakuna mwingine.

Sanamu haziwezi kushindana. Kutangaza, kumsifu na kumwabudu mtu mwingine yeyote isipokuwa Mungu, kumgeukia mtu yeyote isipokuwa Mungu ni ibada ya sanamu. Mstari wa 23: Kwa nafsi yangu, nimeapa, kinywa changu kimesema kwa unyofu wote neno ambalo halitabatilika.

Mbele zangu, kila goti litapigwa; kwa njia yangu, kila ulimi utakiri. Watasema juu yangu, katika Bwana pekee, ukombozi wetu na nguvu zetu. Na sasa, katika Wafilipi 2, ni katika jina la Yesu Kristo kwamba wokovu unapatikana.

Ni kwa kumkiri Yesu Kristo ndipo wokovu unapatikana. Na ni Yesu Kristo ambaye kila goti litapigwa kwake mbinguni na duniani, na kila ulimi utakiri kwamba yeye ni Bwana katika kutimiza Isaya 54. Kwa hivyo, huwezi kuwa na andiko lililo wazi zaidi, kwani hili ni Ukristo ulioinuliwa sana, ambapo Yesu Kristo mwenyewe anaonyeshwa kama Mungu na kama Bwana mkuu ambaye kila goti litapigwa kwake na kila ulimi utakiri.

Na kwamba ni katika Yesu Kristo pekee ndipo wokovu unapatikana, Yesu kama Bwana. Na kinachoshangaza kuhusu hilo tena kiko katika Isaya 54, ambayo iko katika muktadha wa ibada ya sanamu. Kumtazama mtu mwingine yeyote, kuangalia mahali pengine popote, kumwabudu mtu mwingine yeyote ni ibada ya sanamu.

Sasa, lugha hii, hata hivyo, inatumika kwa Yesu Kristo bila kutilia shaka upekee wa Mungu kama Bwana wa ulimwengu, pekee anayestahili kuabudiwa na pekee ambaye wokovu unapatikana. Sasa, hilo linatumika kwa nafsi ya Yesu Kristo. Mara nyingi, tunaona katika barua za Paulo kwamba Yesu Kristo anatajwa kama Bwana.

Na tena, hatutaangalia yote hayo, lakini kama mifano michache tu, tayari tumeangalia Wafilipi sura ya 2 katika mistari ya 10 na 11. Ni katika jina la Yesu kwamba kila goti litapigwa, na kila ulimi utakiri na kumkiri Yesu Kristo kama Bwana. Tena, umuhimu wa hilo ni kwamba Yesu anatambuliwa kama neno linalotumika kwa Mungu katika Agano la Kale.

Na sasa Yesu ndiye Bwana. Na hasa katika Wafilipi 2, katika muktadha wa nukuu kutoka Isaya sura ya 45, nukuu ya maandishi yanayomrejelea Mungu kama Bwana wa pekee dhidi ya wadai wengine wote, dhidi ya sanamu zingine zote. Warumi sura ya 10 na mstari wa 13 ni nyingine.

Warumi sura ya 10 na mstari wa 13. Nitarudi nyuma na kusoma 12, kwa maana hakuna tofauti kati ya Myahudi na Mmataifa.

Bwana yule yule ni Bwana wa wote, naye huwabariki kwa wingi wote wamwitao. Kwa maana kila mtu atakayeliitia jina la Bwana ataokolewa. Cha kufurahisha ni kwamba, nukuu nyingine kutoka Agano la Kale ambayo Paulo sasa anaichukua inarejelea utu wa Yesu Kristo.

Kwa hivyo, Yesu anatambulika kama Bwana kupitia nukuu kutoka kwa maandiko ya Agano la Kale yanayomrejelea Mungu. Na kwa hivyo, jina la Bwana katika barua za Paulo labda linapaswa kuchukuliwa kama jina la uungu na ukuu, na anapaswa kutambuliwa kama Bwana wa Agano la Kale. Yeye ndiye Bwana wa kipekee anayestahili ibada yetu.

Bwana mkuu juu ya viumbe vyote. Tukirudi kwenye mada nyingine katika Injili, Paulo pia anaonekana kuchukua lugha ya utumishi kutoka Isaya 52 na 53 wakati Kristo ndiye anayekufa kwa ajili ya dhambi za watu wake. Yeye ni mbadala wa watu wake.

Anakufa, kulingana na maandiko. Huo ni msembo wa kuvutia katika 1 Wakorintho sura ya 15 mwanzoni kabisa Paulo anaposema, Ninawapa ninyi kile nilichopewa kwamba Kristo alikufa kwa ajili ya dhambi zetu na akazikwa na kufufuka tena. Huenda ikawa ni dokezo la Isaya 52 na 53, andiko la mtumishi anayeteseka, kama linavyotimizwa katika Yesu Kristo. Lakini hakika, marejeleo mara kwa mara katika Paulo kwamba Kristo alikufa kwa ajili ya dhambi za watu wake, kwamba yeye ni mbadala wa watu wake, kwamba dhabihu yake ni mbadala wa watu labda yanarejelea Isaya 52 na 53 haswa na vifungu vya mtumishi kutoka Isaya.

Ukweli kwamba Yesu ndiye Kristo au Masihi labda angalau baadhi ya hayo yanaakisi lugha ya agano la Daudi ambayo sasa inatumika kwa Kristo. Tayari tumeona kwamba kwa upande wa mada ya Ufalme wa Mungu na mada ya agano, Yesu ndiye Masihi katika kutimiza ahadi za Agano la Kale alizopewa Daudi. Ingawa ni vigumu kusema kama zote ni kweli, haiwezekani kwamba Paulo anapomtaja Yesu kama Kristo, yeye hutumia hilo kama jina kila wakati.

Kama tunavyoweza kusema, David Mathewson, hivyo Yesu Kristo, hiyo ni sehemu tu ya jina lake. Badala yake, inaweza kuwa hivyo, na nadhani mtu anaweza kusema kwamba katika angalau baadhi ya matukio, kama si mengi, Yesu anapoitwa Kristo, hili ni jina la cheo. Jina la cheo Masihi linamtaja Yesu Kristo kama Masihi katika utimilifu, mtiwa mafuta katika utimilifu wa ahadi za Daudi katika Agano la Kale, kama tunavyomwona Yesu akionyesha katika Injili.

Kwa hivyo tena, Kristo anaweza asiwe jina tu, lakini katika sehemu nyingi, linaweza kuwa jina la Yesu kama Masihi. Ili kuondoka nje ya barua za Paulo, kuna mengi zaidi tunaweza kusema, lakini hakika Paulo ana Ukristo wa hali ya juu sana wa Yesu kama yule anayemfunua Mungu, kama Yesu ambaye ni Mungu, mfano halisi wa Mungu, wakala wa Mungu katika uumbaji, mzaliwa wa kwanza juu ya uumbaji, yule anayeleta wokovu wa Mungu, yule ambaye kila mtu atamkiri Yesu ni Bwana, yule anayestahili kuabudiwa, yule anayekuja kushughulikia dhambi za watu, kufa kwa ajili ya dhambi za watu kama mbadala wao, kufa kulingana na Maandiko, Masihi, Kristo anayekuja katika kutimiza ahadi za Daudi. Hayo yote, nadhani, ni ncha tu ya uelewa wa Paulo

kuhusu Yesu Kristo ni nani, kama tena utimilifu wa nia ya Mungu ya kuwajia watu wake na kuleta wokovu wake.

Mtu anapotoka nje ya barua za Paulo, sehemu inayofuata ya asili ya kusimama labda ni kitabu cha Waebrania. Tumetumia kitabu hiki mara kadhaa kuhusiana na mada zingine, lakini Waebrania sura ya 1 na mstari wa 1 hadi 3 zinaonyesha mbele uelewa wa mwandishi kuhusu Kristo ni nani hivyo Waebrania 1 mstari wa 1 hadi 3, Hapo awali, Mungu alisema na baba zetu kupitia manabii mara nyingi na kwa njia mbalimbali, lakini katika siku hizi za mwisho, wakati wa utimilifu, amesema nasi kwa njia ya Mwanawe, ambaye alimteua kuwa mrithi wa vitu vyote, na ambaye kupitia yeye aliumba ulimwengu. Kwa hivyo, angalia uhusiano kati ya Wakolosai sura ya 1 na Yohana sura ya 1, ambapo Yesu sasa ndiye ufunuo wa mwisho wa Mungu. Mungu sasa amesema kupitia Mwanawe, ambaye ni mrithi wa vitu vyote na ambaye kupitia yeye vitu vyote vimeumbwa.

Alikuwa, tena , akitafakari Yohana 1 na kile Paulo anachosema katika Wakolosai 1:15-20. Mwana ni mng'ao wa utukufu wa Mungu, uwakilishi halisi wa nafsi yake. Kwa hivyo, Mwana anaonyesha utukufu wa Mungu, Mwana anafunua tabia ya Mungu, nafsi yake yenyewe, tena, nadhani, kwa maoni yangu, kauli kali ya uungu wa Yesu. Lakini tena, hatujaribu tu kuthibitisha maandishi ili kuthibitisha uungu wa Yesu, lakini tunajaribu kuelewa kibiblia, kitheolojia, jinsi Kristo anavyokuwepo kila wakati.

Kwa hivyo tena, ufunuo wa Mungu mwenyewe kwa watu wake unafikia kilele katika utu wa Yesu Kristo. Ni nani aliye na vifaa bora vya kunena neno la Mungu, kumfunua Mungu, kuwa ufunuo wa mwisho wa Mungu na hotuba kwa watu wake kuliko yule aliye uwakilishi halisi wa nafsi yake, yule ambaye ni mng'ao wa utukufu wa Mungu, mng'ao wa utukufu wa Mungu na tabia yake. Tena, utukufu mara nyingi hutumika katika Agano la Kale kuhusiana na uwepo wa Mungu pamoja na watu wake, udhihirisho wake mwenyewe.

Mwana ni mng'ao wa utukufu wa Mungu, mfano halisi wa nafsi yake, akivitegemeza vitu vyote kwa neno lake lenye nguvu. Kwa hivyo, tayari tumeona mada hizi zote zikiunganishwa na Wafilipi 2 na Wakolosai 1, pamoja na Yohana 1 katika Injili. Kwa hivyo, mada za Mungu, Yesu akiwa neno la mwisho la Mungu kwa watu wake, ufunuo wake mwenyewe, yule anayeakisi utukufu wa Mungu, yule anayeshiriki katika uwepo wa Mungu kwa asili, anaweza kufunua Mungu ni nani, na pia uhusiano wake na uumbaji.

Ni kupitia Yesu Kristo kwamba Mungu ameumba vitu vyote. Kwa hivyo, mwandishi kisha anawaelezea wasomaji wake jinsi anavyotaka waelewe uwasilishaji wake wa Kristo katika sehemu iliyobaki ya Injili, katika sehemu iliyobaki ya kitabu cha Waebrania. Katika sura ya 1 na mstari wa 5, tunaona kwamba hata, cha kufurahisha, juu ya viumbe vyote vya malaika, Yesu Kristo ana nafasi ya kipekee katika sura ya 1, mstari wa 5. Yeye ni Mwana wa pekee wa Mungu.

Kwa maana ni malaika gani ambaye Mungu aliwahi kumwambia, Wewe ni mwanangu, mimi leo nitakuwa baba yako? Au tena, Mimi nitakuwa baba yake, naye atakuwa mwanangu. Tuliona nukuu za awali kutoka Zaburi 2 na 2 Samweli 7, fomula ya Agano la Daudi.

Kwa hivyo, kama Mwana wa pekee wa Mungu, Yesu sasa anatimiza ahadi alizopewa Daudi. Na hatutaziendeleza zaidi; tunaziendeleza zile zinazohusiana na Ufalme wa Mungu na Agano la Daudi. Lakini hata zaidi ya maandiko haya tu, kitabu chote cha Waebrania kilichobaki, Yesu Kristo ndiye anayetimiza ufunuo wote wa awali wa Mungu chini ya Agano la Kale.

Tayari tunaona hilo katika mstari wa 1. Hapo awali, Mungu alisema na baba zetu kupitia manabii mara nyingi kwa njia mbalimbali. Kwa hivyo, ni muhtasari wa jinsi Mungu alivyojifunua chini ya Agano la Kale. Lakini sasa, katika siku za mwisho, katika kipindi cha wakati wa utimilifu, Mungu amesema sasa kupitia Mwanawe.

Kisha, katika kitabu chote cha Waebrania, mwandishi atamlinganisha Yesu Kristo na watu, taasisi, na matukio mbalimbali chini ya Agano la Kale. Kwa hivyo, Yesu analinganishwa na malaika katika sura ya 1, analinganishwa na Musa, analinganishwa na Yoshua, analeta pumziko bora kuliko Yoshua, analinganishwa na kuhani wa Agano la Kale, na anaonekana kuwa mkuu zaidi kwa sababu anafuata utaratibu wa Melkizedeki. Tunaona kwamba Yesu Kristo analinganishwa na dhabihu za Agano la Kale, agano ambalo Yesu, agano jipya analolizindua, ni kubwa kuliko lile la zamani, anahudumu katika hekalu kubwa zaidi, yeye ni mfano mkubwa zaidi wa imani.

Kama mashujaa wa imani walivyo wakubwa katika Waebrania 11, katika sura ya 12, mkimkazia macho Yesu, mwandishi na mkamilishaji wa imani yetu. Kama mifano ya Waebrania 11 ilivyo mikubwa, Yesu ni mfano bora zaidi wa imani. Kwa hivyo, ufunuo wote wa awali wa Mungu chini ya Agano la Kale sasa umefunikwa na utu wa Yesu Kristo, huku Mungu akizungumza kupitia Yesu Kristo.

Na Yesu Kristo anatimiza makusudi yote ya Mungu ya wokovu ili yasipatikane tena au kuhusishwa na mfumo wa dhabihu wa Agano la Kale. Lakini sasa, kile ambacho hayo yalielekeza kimefikia kilele chake katika nafsi ya Yesu Kristo. Kwa hivyo, tena, nadhani Waebrania wana Ukristo wa hali ya juu na uliotukuka.

Kwa kumwasilisha Yesu kama kilele cha ufunuo wa Mungu, kama kilele cha shughuli za ukombozi za Mungu, makusudi yote ya Mungu ya wokovu, ambayo yalielezwa katika mfumo wa dhabihu wa Agano la Kale na ukuhani na hekalu, sasa yanapatikana katika nafsi ya Yesu Kristo. Sehemu nyingine ya kusimama inaweza kuwa kitabu cha Yakobo. Nami nataka tu kutaja mambo machache kwa ufupi sana.

Cha kufurahisha ni kwamba, katika Yakobo sura ya 1 na mstari wa 1 na sura ya 2 mstari wa 1, Yakobo ni mtumishi wa Mungu na wa Bwana Yesu Kristo. Na angalia sura ya 2 na mstari wa 1. Ndugu na dada zangu, waumini katika Bwana wetu mtukufu Yesu Kristo. Kwa hivyo, Yesu anaonekana kuhusishwa na utukufu wa Mungu katika Agano la Kale.

Kwa hivyo, utukufu wa Mungu kutoka Agano la Kale katika Kutoka, kwa mfano, sasa unahusishwa na utu wa Kristo katika kitabu cha Yakobo. Lakini zaidi ya hayo, sura ya 5 na mstari wa 7 na kumfuata Yakobo. Kwa hivyo, ndugu zangu, vumilieni, hata kuja kwake Bwana.

Tazameni jinsi mkulima anavyongoja ardhi itoe mavuno yake yenye thamani, akingoja kwa subira mvua za vuli na masika. Nanyi pia, vumilieni na simameni imara kwa sababu kuja kwa Bwana kumekaribia. Ndugu zangu, msinung'unikiane ninyi kwa ninyi, msije mkahukumiwa.

Hakimu amesimama mlangoni. Cha kufurahisha ni kwamba, mistari sita ya kwanza ya sura ya 5 inawahukumu matajiri na kuonyesha mstari wa 4 kwa sababu matajiri wanajilimbikizia utajiri wao na wanawakandamiza maskini. Mstari wa 4 unasema, mishahara mliyoshindwa kuwalipa wafanyakazi waliokata magugu mashamba yenu inapiga kelele dhidi yenu.

Vilio vya wavunaji vimefika masikioni mwa Bwana Mwenyezi. Labda marejeleo haya yote kwa Bwana Mwenyezi, ambaye anazungumzia kuja kwa Bwana, yanapaswa kueleweka kwa kuzingatia sura ya 1, mistari ya 1 na 2.1, ambapo Bwana ni Yesu Kristo. Kwa hivyo sasa tunamwona Yesu Kristo akija kama mwamuzi wa mwisho wa dunia katika sura ya 5 kuja na kutekeleza hukumu ya Mungu mwenyewe ya baadaye.

Tena, hii ni kauli ya kushangaza, nadhani, kwa kuzingatia Agano la Kale, ambapo ni Mungu atakayekuja kuhukumu, ambapo tunatarajia kuja kwa Mungu katika siku zijazo na hukumu itatekelezwa na Yeye. Sasa tunamkuta Yesu Kristo, Bwana, Bwana wa Utukufu, akija katika siku zijazo kama hakimu wa mwisho wa dunia kutekeleza hukumu ya Mungu mwenyewe. Kwa hivyo, katika sehemu hii ya Agano Jipya kama tulivyoona katika Injili, tunamkuta Yesu Kristo zaidi ya kutumia vipande vya maandishi kuthibitisha Yesu alifanya au kuthibitisha hili kuhusu Yesu au kuthibitisha hilo kuhusu Yesu.

Badala yake, tunamwona Yesu Kristo akitimiza shughuli zote zinazohusishwa na Mungu katika Agano la Kale. Kile ambacho Mungu anafanya katika Agano la Kale sasa ni kutoa msamaha wa dhambi, uwepo wa Mungu pamoja na watu wake, kuleta Agano Jipya, kutoa Roho Mtakatifu, kuja kuhukumu katika siku zijazo, na kutekeleza hukumu kama mwamuzi wa mwisho wa dunia. Tunaona majukumu hayo yote sasa yametimizwa na kutekelezwa kupitia utu wa Yesu Kristo.

Uumbaji, tunaona kwamba sasa uumbaji unakamilika kupitia Yesu Kristo. Yeye ni wakala wa Mungu katika uumbaji, na pia tumeona, kwa hivyo, waandishi wa Agano Jipya wakizungumzia Yesu kwa maana ya kuwa mfano wa Mungu, katika umbo la Mungu, sawa na Mungu, uwakilishi halisi wa utukufu na uhai wa Mungu, mng'ao wa utukufu wa Mungu, tena istilahi inayotumika kwa Mungu ambaye sasa anakaa katika nafsi ya Yesu Kristo. Kwa hivyo, ni kana kwamba waandishi wa Agano Jipya wanajaribu kutufanya tuone Mungu alikuwa nani, na kile ambacho Mungu angetimiza kama ilivyoahidiwa katika Agano la Kale sasa kimetokea sasa kimefunuliwa katika nafsi ya Yesu Kristo.

Mungu sasa amejifunua hatimaye katika kusudi la Yesu Kristo. Makusudi yote ya Mungu ya kuleta wokovu sasa yanatimizwa katika nafsi ya Yesu Kristo. Inaonekana kwangu kwamba Injili na fasihi ya Paulo na sampuli ya fasihi nje ya ile ambayo tumeiangalia katika Agano Jipya zinathibitisha hilo kwa uthabiti.

Ninachotaka kufanya basi ni kumaliza kwa kuangalia kitabu cha Ufunuo, na hiyo ni kwa sababu, kama nilivyosema hapo awali, nadhani Ufunuo una mojawapo ya Ukristo tajiri zaidi katika Agano Jipya lote, na kwa bahati mbaya, kila tunapofikiria Ufunuo tunafikiria eskatolojia na nyakati za mwisho na tunaitumia kimsingi kuchangia uelewa wetu wa kitakachotokea katika mwisho wa mwisho wa historia na kwa kweli Ufunuo hufanya hivyo. Hakika, tukisoma hasa sura ya 19 hadi 21, hakuna mtu angekataa kwamba Ufunuo unarekodi mwisho wa mpango wa Mungu kwa historia, utimilifu wa mwisho wa mpango wa Mungu kwa historia yote, na kilele cha kushughulika kwake kwa ukombozi na watu wake katika historia yote. Hata hivyo, ikiwa tunachofanya ni kupunguza Ufunuo kwa mambo ya eskatolojia na nyakati za mwisho, nadhani tunakosa ukweli kwamba Ufunuo unachangia karibu kila mada nyingine muhimu ya kitheolojia ya kibiblia, haswa Ukristo.

Ufunuo, kama nilivyosema, una mojawapo ya vitabu vya Kristo vyenye utajiri mkubwa zaidi katika Agano Jipya lote. Hilo linaanza katika sura ya kwanza kabisa ya kitabu cha Ufunuo, na maelezo ya Yesu Kristo aliyeinuliwa yanatolewa na Yohana. Tazama sura ya 1 na mstari wa 12 hadi 16. Yohana anasema niligeuka nione sauti iliyokuwa ikiniambia, ambayo anaelezea kama sauti kama tarumbeta kubwa katika mstari wa 10. Niligeuka niione sauti hiyo, na nilipogeuka, nikaona vinara saba vya taa vya dhahabu na kati ya vinara vya taa alikuwepo mtu kama mwana wa Adamu aliyevaa vazi lililofika miguuni mwake na mshipi wa dhahabu kifuani mwake, nywele kichwani mwake zilikuwa nyeupe kama sufu nyeupe kama theluji na macho yake yalikuwa kama moto unaowaka.

Miguu yake ilikuwa kama shaba iliyong'aa katika tanuru, na sauti yake ilikuwa kama sauti ya maji yanayotiririka. Katika mkono wake wa kulia, alikuwa na nyota saba, na upanga mkali wenye makali kuwili ukitoka kinywani mwake. Uso wake ulikuwa kama jua liking'aa kwa mwangaza wake wote.

Nilipomwona, nilianguka miguuni pake kama mtu aliyekufa, naye akanishika mkono akasema usiogope. Mimi ndiye wa kwanza na wa mwisho; Mimi ndiye aliye hai. Nilikuwa nimekufa, na sasa ni hai. Nitaishia hapo, lakini nilitaka kugundua mambo kadhaa kuhusu maelezo haya ya Kristo aliyefufuka aliyeinuliwa ambaye Yohana anamwona. Kwanza kabisa, ni kwamba Yesu anaonyeshwa tena kama mwana wa mwanadamu aliyeinuliwa katika Danieli sura ya 7, na kinachofanya hilo liwe wazi ni maelezo mengine ya vazi lake na nywele na kichwa chake ni nyeupe kama sufu, nyeupe kama theluji lakini kinachovutia ni mengine baada ya kumweleza kama mwana wa Adamu. Yohana anatumia sura ya 7 ya Danieli, lakini anatumia lugha kutoka kwa yule aliyeketi kwenye kiti cha enzi, mzee wa siku. Ukirudi kwenye Danieli 7, ni mzee wa siku ambaye ana nywele nyeupe kama sufu kichwani mwake, kwa hivyo Yohana anachanganya zote mbili. Yesu si mwana wa mwanadamu aliyeinuliwa mbinguni tu. Yeye pia ni wa siku za kale, na sasa Yohana anamelezea akiunganisha watu wote wawili katika Danieli 7 ili kuweka wazi Yesu ni nani hasa.

Pia, angalia baadhi ya maelezo ya ukweli kwamba miguu yake ilikuwa kama shaba inayowaka katika tanuru, sauti yake kama sauti ya maji yanayotiririka, kwa wazi kabisa umbo hili lililoinuliwa, lakini uso wake unang'aa, ulikuwa kama jua, liking'aa katika mng'ao wake wote. Unapata picha hii ya huyu akiakisi utukufu wa Mungu kama Mzee wa Siku, kama Mwana wa Adamu. Pia ana upanga unaotoka kinywani mwake, tena ukidokeza hukumu.

Huyu ndiye anayetekeleza hukumu ya Mungu mwenyewe juu ya watu. Kwa hivyo, mwanzoni kabisa mwa maono haya, tena, Yohana karibu amekuweka wazi jinsi unavyopaswa kumwelewa Yesu Kristo na kitabu chake chote. Huyu ndiye Mwana wa Adamu aliyeinuliwa.

Huyu ndiye Mzee wa Siku. Huyu ndiye ang'aaye kwa mng'ao wa utukufu wa Mungu. Huyu ndiye atekelezaye hukumu ya Mungu duniani.

Hata hivyo, haya yote yameunganishwa katika maono ya Yesu Kristo ambayo Yohana anaona. Na ili kuweka wazi kwamba huyu ndiye Yesu Kristo, katika mstari wa 18, anasema, Mimi ndimi niliye hai, nilikuwa nimekufa, lakini tazama, sasa ni hai milele na milele, nami nina funguo za mauti na kuzimu. Kwa hivyo, mwanzoni kabisa, tunapata picha iliyoinuliwa ya Yesu Kristo katika utukufu wake kamili.

Sehemu inayofuata ya kusimama itakuwa sura ya 4 na 5 ya Ufunuo. Sura ya 4, na kwa kweli, hizo mbili zinaendana. Sura ya 4 inaanza na maono ya Mungu. Ingawa hajaelezewa, ni kiti chake cha enzi pekee ndicho kinachoelezwa.

Maono ya Mungu ameketi kwenye kiti chake cha enzi, mtawala mkuu, mwamuzi, na muumba wa vitu vyote. Ameinuliwa juu ya viumbe vyote. Kiti cha enzi ni ishara ya enzi yake na utawala wake, labda ukweli kwamba yeye pia ni mwamuzi.

Sura ya 4 inaishia na, kwanza kabisa, pia unapata picha hii ya kiti cha enzi kikiwa katikati ya vitu vyote. Katika miduara inayopanuka, una viumbe hai vinne, wazee 24, na viumbe vya malaika. Na sitaingia kwa undani na kuelezea wazee hao 24 na viumbe hai vinne wanaweza kuwa akina nani.

Nafikiri kwamba ni malaika ambao kazi yao ni kumwabudu Mungu, aliyeketi kwenye kiti cha enzi. Na kwa hivyo, mwishoni mwa sura ya 4 unapata nyimbo hizi ambazo viumbe hawa huimba. Inasema, katika mstari wa 8, kwamba mchana na usiku, hawaachi kusema kwamba viumbe hai wanne ni watakatifu, watakatifu, watakatifu ni Bwana Mungu Mwenyezi aliyekuwako na aliyeko na atakayekuja.

Sasa, angalia tunachokipata katika mstari wa 11. Kisha wazee 24 huanguka chini, na kuimba katika mstari wa 11, Umestahili Bwana wetu na Mungu wetu kupokea utukufu na heshima na nguvu kwa kuwa wewe uliumba vitu vyote na kwa mapenzi yako viliumbwa na vina uhai wao. Kwa hivyo unapata picha hii ya Mungu kama Bwana mtakatifu, mkuu wa ulimwengu, Bwana Mungu Mwenyezi, anayesimama juu ya uumbaji wake.

Hata hivyo, sura ya 5 inaonyesha kwamba anahusika sana na anajali kwa sababu atanyoosha mkono wake ili kuingilia kati, kuikomboa, na kuiokoa. Lakini hilo linatuleta kwenye Sura ya 5. Yohana bado yuko katika eneo hili la chumba cha enzi cha mbinguni, lakini sasa anatambulisha mtu mwingine, naye ni Mwana-Kondoo. Mwana-Kondoo huyu ambaye kama chipukizi la Yese na utimilifu wa ahadi za Agano la Kale, kama mzizi wa Daudi, Simba wa kabila la Yuda, sasa atatimiza makusudi ya Mungu kama yalivyo katika kitabu cha kukunjwa ili kukomboa uumbaji wake ambao umeathiriwa na dhambi.

Na anafanya hivyo kama Mwana-Kondoo anayeonekana kama amechinjwa, Mwana-Kondoo aliyechinjwa. Sasa kinachovutia ni kwamba unapofika mwisho wa sura ya 5, kwanza kabisa unapata picha hii ya Mwana-Kondoo anayetembea na kuchukua kitabu kutoka mkono wa kulia wa Mungu. Mkono wa kulia wa Mungu ni ishara ya mamlaka na nguvu.

Na tayari unauliza swali: ni kiumbe wa aina gani, ni mtu wa aina gani anayeweza tu kupanda kwenye kiti cha enzi na kuchukua kitabu kutoka mkono wa kulia wa Mungu? Hilo linaonyesha kuwa huyu si kiumbe wa kawaida. Huyu si wa kawaida... Angalia Yohana ameangalia; Yohana anachunguza mbinguni kote ambapo kuna viumbe hawa wote wa malaika walioinuliwa, na hakuna hata mmoja wao anayestahili kutembea tu hadi mkono wa kulia wa Mungu na kuchukua kitabu. Ni nani anayeweza kukaribia kiti cha enzi cha Mungu na kukinyakua kitabu kutoka mkono wake wa kulia? Kwa hivyo, tayari, inakufanya ufikiri, huyu ni mtu wa aina gani? Naam, sura ya 1 inatupa dokezo: huyu ni mwana wa Adamu aliyeinuliwa, mzee wa siku, yule anayeangaza utukufu wa Mungu, anayetekeleza hukumu ya Mungu, aliyeshinda kifo na akafufuka. Lakini sasa, sura ya 5 inaisha kwa kuvutia sana kwa sababu una Mwana-Kondoo wa Mungu

akipokea ibada na sifa ile ile ambayo Mungu aliipokea katika sura ya 5. Kwa hivyo, angalia mstari wa 9: unastahili kuchukua kitabu na kufungua mihuri yake kwa sababu ulichinjwa.

Mstari wa 12, unaostahili, ni Mwana-Kondoo aliyechinjwa ili kupokea kitu kile kile ambacho Mungu alifanya katika sura ya 4, kupokea uweza na utajiri na hekima na nguvu na heshima na utukufu na sifa. Na kisha viumbe vyote vinajiunga, kwake yeye aketiye juu ya kiti cha enzi na kwa Mwana-Kondoo. Cha kufurahisha, angalia sasa kwamba Mungu na Mwana-Kondoo wanaketi katika kiti kimoja cha enzi na wanapokea ibada moja.

Hili linawezaje kuwa hivyo? Katika muktadha wa kitabu ambapo Yohana anainama chini katika sura ya 16 na mstari wa 22, anainama chini kumwabudu kiumbe wa malaika, na malaika anamwambia, usifanye hivyo; mwabudu Mungu pekee. Katika muktadha huo, unawezaje kumfanya Mwanakondoo apate ibada ile ile ambayo Mungu aliifanya na kukaa kwenye kiti cha enzi kile kile ikiwa Mwanakondoo si Mungu mwenyewe kwa namna fulani? Kwa hivyo sasa tunaona aina ya usemi kamili wa mada tuliyoiona katika Injili; tunaanza kuona kanisa la kwanza na Wakristo wakitoa ibada, ibada ile ile ambayo ilikuwa ya Mungu, ibada ile ile, sasa wakimpa Mwanakondoo pia. Ili uelewa wao wa Mungu, bila kukiuka imani ya Mungu mmoja, uelewa wao wa Mungu sasa upanuliwe ili kumjumuisha Yesu Kristo.

Ili Yesu Kristo awe Mungu mwenyewe. Yesu Kristo kwa namna fulani anashiriki nafsi halisi ya Mungu. Na nasema kwa namna fulani kwa sababu waandishi bado hawajaelezea kwa mujibu wa imani na ungamo la baadaye la kanisa.

Lakini hakika, Yohana anajisikia vizuri sana katika kumlinganisha na kumtambua Yesu Kristo kama Mungu mwenyewe na kushiriki katika uwepo wa Mungu, ambaye anastahili ibada ile ile na utukufu ule ule na sifa ile ile kama Mungu. Bila kukiuka imani ya Mungu mmoja, katika muktadha ambapo Mungu pekee ndiye anayeweza kuabudiwa, kuabudu kiumbe kingine chochote, malaika au mwanadamu, ni sawa na ibada ya sanamu. Lakini Yesu Kristo anastahili ibada ile ile ambayo ni ya Mungu.

Marejeleo mengine ya kuvutia kwa Yesu Kristo ni ukweli kwamba anatembea katikati ya makanisa. Katika sura ya 1, Yesu anaonyeshwa akitembea katikati ya vinara vya taa, akitembea katikati ya makanisa. Soma sura ya 2 na 3 wakati mwingine.

Yeye ndiye anayechunguza akili na mioyo. Tena, anafanya kile ambacho Mungu pekee anaweza kufanya. Anajua kile ambacho Mungu pekee anaweza kujua.

Sura ya 5 na mstari wa 6, maelezo ya Yesu Kristo, Kisha nikaona mwana-kondoo akionekana kana kwamba amechinjwa, pia angeweza kuakisi nyimbo za mtumishi za Isaya, kwamba Yesu sasa ndiye mwana-kondoo aliyechinjwa, mtumishi wa Isaya sura

ya 53—sifa nyingine mbili muhimu za Ufunuo. Mmoja wao aliona kifungu hiki, na tukaanza kukiona.

Hiyo ni alfa na omega, wa kwanza na wa mwisho, au mwanzo na mwisho. Labda, hizo zote ni njia tatu za kusema kitu kimoja. Wakati mwingine, zote tatu zimeunganishwa.

Wakati mwingine, unapata moja tu kati ya hizo. Wakati mwingine, unapata mbili kati ya hizo. Asili ya Agano la Kale ya kifungu hicho, hasa cha kwanza na cha mwisho, na kisha nadhani mwanzo na mwisho, na alfa na omega, zikirejelea herufi ya kwanza na ya mwisho ya alfabeti ya Kigiriki, mwanzo na mwisho, na alfa na omega, ni njia tu za kupanua kwanza na mwisho.

Na la kwanza na la mwisho linatoka moja kwa moja katika Isaya sura ya 44, ambapo Mungu anaelezewa kama wa kwanza na wa mwisho. Anaelezewa kama wa kwanza na wa mwisho katika muktadha wa ibada ya sanamu, kwamba hakuna mtu mwingine anayestahili kuabudiwa. Kuabudu mtu mwingine yeyote ni ibada ya sanamu.

Kumtegemea mtu mwingine yeyote kwa ajili ya wokovu wako, kitu kingine chochote ni ibada ya sanamu. Sanamu zote zinaonyeshwa kuwa miungu ya uongo. Lakini Mungu, Mungu wa kweli, ndiye wa kwanza na wa mwisho.

Kwa hivyo, maelezo haya, ya kwanza na ya mwisho, mwanzo na mwisho, na alfa na omega, upanuzi mbili wa kwanza na wa mwisho, hutegemea Isaya sura ya 44 na maelezo ya Mungu kama wa kwanza na wa mwisho. Kwa hivyo, kwa mfano, katika Ufunuo sura ya 1 na mstari wa 8, Mungu akinena, nadhani Mungu akinena, anasema, Mimi ni alfa na omega, asema Bwana Mungu. Hapo ndipo.

Aliyeko na aliyekuwako, na atakayekuja, Bwana Mungu Mwenyezi. Kwa hivyo, Mungu ndiye alfa na omega. Tena, alfa na omega ni upanuzi wa kwanza na wa mwisho.

Kwa hivyo unaposikia yoyote kati ya hayo matatu au michanganyiko, ya kwanza na ya mwisho, mwanzo na mwisho, alfa na omega, kimsingi wanasema kitu kimoja. Mungu anasimama mwanzo na mwisho wa vitu vyote, na yuko kila mahali katikati. Mungu ni mkuu juu ya vitu vyote.

Sasa, kinachovutia ni kwamba, unapoanza kusoma maandishi ukiwa na sura ya 1, mstari wa 8 akilini, ambapo Mungu anadai kuwa yeye ndiye alfa na omega, nini kitatokea unapofika sura ya 1, mstari wa 17? Yohana anasema, Nilipomwona, nilianguka miguuni pake kama mtu aliyekufa, naye akaweka mkono wake juu ya mkono wangu wa kuume, akasema, Usiogope, kwa maana mimi ni wa kwanza na wa mwisho. Tena, ambayo inatoka moja kwa moja katika Isaya 41, 44.6 itakuwa mstari, na pia 41.4. Wa kwanza na wa mwisho katika Isaya 41 na 44 unatumika kwa Mungu.

Sasa, Yesu Kristo anadai kuwa wa kwanza na wa mwisho, hasa wakati, mistari michache tu iliyopita, kwa kutumia upanuzi wake, Mungu amedai kuwa ndiye alfa na omega. Na sasa Yesu anadai hivyo. Lakini tukiruka hadi mwisho kabisa wa kitabu, sura ya 22 na mstari wa 13, nitarudi nyuma na kusoma mstari wa 12, kwa hivyo ni wazi kwamba unaelewa Yesu anazungumza.

Tazama, ninakuja upesi. Thawabu yangu iko pamoja nami. Nitamlipa kila mtu kulingana na matendo yake.

Mimi, Yesu Kristo nikisema, Mimi ni alfa na omega, wa kwanza na wa mwisho, mwanzo na mwisho. Majina yote matatu sasa yanatumika kwa Yesu Kristo. Tena, hii inatokana na historia ya Agano la Kale katika Isaya 41 na 44, hasa katika muktadha wa ibada ya kipekee ya Mungu dhidi ya sanamu. Kwa hivyo, Yohana anajisikia vizuri kuchukua cheo, na ni jambo la kuvutia, si jina tu, bali cheo kinachoelezea ukuu wa Mungu juu ya vitu vyote, kuwepo kwake kabla ya wakati.

Anasimama mwanzoni na mwisho wa vitu vyote na kila mahali katikati na sasa anaitumia hiyo kwa Yesu Kristo. Tena, hii ni jina ambalo lilikuwa katika muktadha wa ubatili, kwa kweli, ibada ya sanamu kabisa, ya kumtambua na kumwabudu mtu mwingine yeyote isipokuwa Mungu mwenyewe katika Isaya. Sasa tunamwona Yesu Kristo akichukua jukumu hilo na jina hilo la wa kwanza na wa mwisho, alfa na omega, mwanzo na mwisho.

Na tena, kinachoshangaza ni kwamba Yohana hachukui tu jina kutoka Agano la Kale na kulitumia kwa Kristo. Anachukua jina kutoka Agano la Kale linalomhusu Mungu na kulitumia kwa Mungu na Kristo katika kitabu cha Ufunuo. Kwangu mimi, Yohana hakuweza kuwa wazi zaidi kuhusu anachofikiria kuhusu Yesu Kristo, kwamba Yesu ndiye Mungu mwenyewe, yule anayekuja kutekeleza mpango wa Mungu wa wokovu, kutekeleza hukumu ya Mungu, na kuleta wokovu wa Mungu kwa watu wake.

Jambo lingine, pia, ni kwamba tunamkuta, cha kushangaza, Yesu Kristo akija, kama tulivyoona katika maandiko mengine; tunamwona Yesu Kristo akija kufanya shughuli za kimungu katika kitabu cha Ufunuo. Yaani, shughuli na mambo ambayo yalikuwa yanahusishwa na Mungu au yalikuwa haki na jukumu la Mungu katika Agano la Kale, na sasa tunamkuta Yesu Kristo akitimiza hilo katika kitabu cha Ufunuo, kama vile kuleta msamaha wa dhambi, kuwakomboa watu na kusamehe dhambi zao, sura ya 1 na mistari ya 5 na 6. Lakini mara kwa mara, Yesu anaonekana akitekeleza jukumu linalotumika kutaja shughuli ya Mungu katika Agano la Kale. Lakini tena, tunachokiona Ufunuo ukifanya, ambacho huwa hakiwapati waandishi wengine wa Agano Jipya wakifanya, ni kwamba anachukua majukumu na majina ya Mungu katika Agano la Kale, shughuli ya Mungu katika Agano la Kale, na anaitumia kwa Mungu na Kristo katika kitabu cha Ufunuo.

Kwa hivyo rudi tena kwenye sura ya 1 na mstari wa 4. Hii inavutia. Sura ya 1 na mstari wa 4. Hebu tuone. Katika sehemu ya salamu ya Yohana, salamu yake ya kiepistola, anasema, Yohana, kwa makanisa saba yaliyoko Asia, neema na amani iwe kwenu kutoka kwa yeye aliyeko na aliyekuwako na atakayekuja.

Angalia kisha anaendelea na kusema, na kutoka kwa roho saba na kutoka kwa Yesu Kristo. Kwa hivyo neema hutoka kwa zote tatu, ambayo karibu ni aina ya kauli isiyo wazi ya Utatu kwamba Yohana angewahusisha hao watatu kwa urahisi kama neema na amani inayotoka kwao. Lakini kuna jambo muhimu zaidi hapa.

Mungu anaelezewa kama yule aliyepo na aliyekuwapo, labda maendeleo ya au mtazamo wa maelezo ya Mungu kutoka Kutoka, kauli ya mimi ndiye Mungu anapomwambia Musa, waambie kwamba mimi ndiye amekuja kwako, mimi ndiye amejifunua kwako, na sasa ni mimi ndiye atakayewaokoa watu wake. Kwa hivyo, yule aliyepo, aliyekuwapo, na atakayekuja labda ni upanuzi wa maelezo hayo ya Mungu kutoka Kutoka. Lakini kinachovutia ni ukweli kwamba ni Mungu atakayekuja.

Kwa hivyo kifungu hiki cha maneno hakionyeshi tu umilele wa Mungu bali ukweli kwamba atakuja katika muktadha wa Ufunuo; Ufunuo unaonyesha kwamba ni Mungu atakayekuja katika hukumu. Ni Mungu atakayekuja na kuwaletea watu wake wokovu. Ni Mungu atakayekuja na kuingilia kati katika dunia hii na kuleta hukumu na wokovu.

Lakini tazama, tunachokipata unaposoma zaidi ni kwamba, kwa mfano, katika sura ya 19 ya Ufunuo, kuanzia mstari wa 11, na sitasoma jambo lote, lakini hapa ndipo Yohana anapoona maono ya mbingu ikiwa imefunguliwa, na kuna mpanda farasi na farasi mweupe, na kisha inasema, mstari wa 11, kwa haki anahukumu na kufanya vita. Macho yake ni kama moto unaowaka. Juu ya kichwa chake kuna taji nyingi. Ana jina lililoandikwa juu yake ambalo hakuna mtu anayelijua ila yeye mwenyewe.

Amevaa vazi lililochovywa katika damu, na jina lake ni neno la Mungu. Na kadri sehemu iliyobaki ya andiko inavyoendelea, anapigana vita, vita vya wakati wa mwisho, ambavyo kwa kweli si vita hata kidogo, kwa sababu Kristo anashuka tu na kwa upanga unaotoka kinywani mwake, anawaua adui zake. Lakini ninachotaka kuisitiza ni kwamba katika andiko hili, tunamwona Kristo mwenyewe akija kama hakimu.

Yaani, Yesu Kristo anakuja kutimiza sura ya 1, mstari wa 4. Mungu ndiye aliyeko na aliyekuwako na anayekuja. Yaani, anakuja kama hakimu. Sasa, Yesu Kristo anakuja kama hakimu kutekeleza hukumu ya Mungu ya mwisho wa dunia.

Kwa hivyo, inashangaza kwamba katika kitabu cha Ufunuo, tunamwona Mungu akija kuhukumu na Kristo akija kutekeleza hukumu yake. Kwa mara nyingine tena, hii inaonyesha kwamba Yohana alifurahi sana kuchukua kile ambacho kilikuwa haki ya

Mungu, kile ambacho kilikuwa cha Mungu. Kwa kweli, baadhi ya maelezo haya ya Yesu Kristo katika sura ya 19, alihukumu kwa haki, anahukumu na kufanya vita, na vazi lake limechovywa katika damu, yanatoka katika maandishi ya Agano la Kale yanayomrejelea Mungu kama hakimu.

Sasa, zinatumika kwa Kristo. Kwa hivyo sasa Yohana anajisikia vizuri kuchukua haki ambayo ni ya Mungu kama hakimu, yule atakayekuja, na kuitumia si kwa Mungu tu kama yule aliyekuwako na anayekuja, bali sasa ni Yesu Kristo anayekuja katika hukumu. Labda ndiyo maana tunapaswa kusoma marejeleo kadhaa katika sura ya 22.

Yesu anaposema, tazama, ninakuja upesi, akimaanisha kuja kwake mara ya pili. Na kisha, mwishoni, mstari wa 20 wa sura ya 22, yeye anayeshuhudia mambo haya anasema, ndiyo, ninakuja upesi. Amina, njoo kwa Bwana Yesu.

Kwa hivyo, Yesu akija kuleta hukumu na wokovu anatembeza haki ya Mungu katika sura ya 1, mstari wa 4, yule aliyekuwako na aliyeko na anayekuja. Sasa ni Yesu Kristo anayekuja kutimiza mpango wa Mungu wa kuleta wokovu na hukumu. Kwa hivyo wacha nitoe kauli mbili za muhtasari wa kile ambacho tumeona kumhusu Yesu Kristo hadi sasa, kuhusu msisitizo wa kitheolojia wa kibiblia wa Agano Jipya kuhusu Kristo.

Kwanza kabisa, kama kilele cha ufunuo wa Mungu kwa na kushughulika na watu wake, Yesu anatenda kwa niaba ya Mungu. Anatembeza kusudi la Mungu. Anamfunua Mungu kikamilifu kwa sababu Yesu Kristo mwenyewe anashiriki katika uwepo wa milele wa Mungu.

Yesu anakuja kutimiza makusudi yote ya Mungu kwa ajili ya wokovu, kile ambacho Mungu aliahidi angefanya katika Agano la Kale, sasa Yesu Kristo anafanya katika Agano Jipya. Na kwa sababu ya hayo yote, pia anastahili sifa na ibada sawa na Mungu mwenyewe. Pili, Agano la Kale kisha linamtarajia mtu ambaye atawakilisha watu wa Mungu.

Tumeona hili mara kadhaa katika lugha ya mtumishi na hata katika lugha ya mwana wa Adamu, pamoja na lugha ya ushirika na ya mtu binafsi. Agano la Kale linamtarajia mtu atakayewakilisha watu, ambaye ataishi chini ya agano kwa utii kamili kwake. Hili linatimizwa katika utu wa Yesu Kristo.

Mwakilishi na kichwa cha ubinadamu. Kwa hivyo, kauli hizo mbili zinatumaini kukamata kile ninachokiona kama baadhi ya msisitizo mkuu, msisitizo wa kitheolojia, kama Agano Jipya linavyomwonyesha Yesu Kristo.

Huyu ni Dkt. Dave Mathewson katika mfululizo wake wa mihadhara kuhusu Theolojia ya Agano Jipya. Huu ni kipindi cha 21, Yesu, Masihi, Mungu, Sehemu ya 2.